

കേൾത്തപ്പോൾ വിളംബരവിമർശം.

രാത്രി ചരമേശപരമ്പന്നുതിരി.

തുള്ളിവയ്പെത്തുർ
മംഗലോദയം അസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

കേൾ ട്രാവലർ¹ വിളംബരവിമർശം.

രാത്രി പരമേന്തപരമ്പരയുതിരി.

തൃപ്പിവപ്പെത്ര
മംഗലോദയം അസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

விழங்கவிமர்ண.

அழக்ஞாயபானுமண நாடு

யம்ராஜுமென ஸ்ருஷிலி நேடிய திறவிடாங்
 குரித் தாந்தகாலத்துளைய கீறுப்புவேஶவிழங்கவரங்
 எரிவு யம்போவகரமாய கனாளைங் கிளைங்கைய்
 ப்ரஸாவிகாங். யம்ம், அயம்ம், பூநூ, பாப் ஹூ
 காலு தத்தைகை ஏற்ற மத்தைத் தீபிகரிஷ்டிக்கீ. அது
 வக மத்தை அடிஸ்தாமாகிகைளைங் அது
 வக மத்தை விஶபாஸவு, ஜீவிதயாருயு. ஏனால் காலபரிசீலிந்தம்பூத்த மினுமத்தைகீர்க்க
 அடிஸ்தாமைப் பாதாயம்தைத் தீபைச்சயம் சரளமைத் தாக்கன. ஹணிகையூல மினுமத்தைகீர்க்க
 ஸவோத்துவ்தமமாய ஒல்புமாளை வேதமாக்கன. அது
 வெஷ்வேஷமாய ஹூ வேதமாக்கன ப்ரஸ்தாந்துயத்தி
 ங், யம்பானூதைக்கீ, ஹதிமாஸாதிகர்மக்கீ ஏக
 ஒலு. ஹதிகை கிஷேயிக்கவாக்க கு மினுவிங் ஸா
 லூமலூ. அதிகால் ஹூ புமாளைல்மாய வேததேதை
 கொ அடிஸ்தாமாகிகை வெஷ்டகைளீ ஹன்தை கீறு
 புவேஶவிழங்கவரதை லக்ஷ்மாக்கி யம்பாரமாக்க
 தைகை பரமாக்கமாக்க கு விமர்ண செழ்க்காடு அஸங்
 ஸதமாயிரிக்கைவிழ்வே.

ഹിന്തുമതത്തിന്റെ ജീവനായ ധർമ്മത്തിനോട് ആര്യാരഥായ ശരീരം ചാതുപ്പണ്ടിപ്പുമാക്കുന്നു. എന്നവെച്ചുാൽ വള്ളാഗ്രഹമധമ്മസ്ത്രാധാരാധമനും സാരം. ഈ ചാതുപ്പണ്ടിപ്പുത്തിനും അതിന്റെ അതായതും വേദത്തിന്റെ ഉല്ലത്തിനും തന്നെ പാശകുമാരാധമനും അതും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. യജുവേദം സംഖ്യമകാണ്ഡം പ്രമാഘലം പ്രമാഘവാകത്തിൽ “സമഖ്യത്രസ്തിപ്രതം ദിരക്കിനിത്” — ഇത്യാദിയായിത്രട്ടും തസ്മാദ്ദു ദ്രോധാരാധമം ആവശ്യിപ്പിക്കുന്നും എന്നവരേ ഉള്ള വേദവാക്യങ്ങളേക്കാണ്ടും, പ്രോത്സാഹകിൽ ആഗ്രഹപദ്ധതിലെ എട്ടുമാഖുകത്തിൽ നാലും ഒന്തിൽ 19-ാംവർഷത്തിൽ ഉള്ള വേദവാക്യങ്ങളേക്കാണ്ടും സ്വാഖാമാക്കുന്നതാണ്. ശ്രൂദാണ്ഡം, ക്ഷത്രിയം, വൈശ്രാം, ശ്രൂദം ഇംഗ്രീഡിനും യജുവേദി, സാമവേദി, അർദ്ദവണവേദി ഇംഗ്രീഡിനും നാലുതരക്കാഡം, അംഗീഡീനും ഇള്ളം ഹാരോ തരക്കാടം വലേ ചരണങ്ങളായി വിഭാഗിക്കുപ്പുട്ടും കാണബപ്പുട്ടുന്നുണ്ട്. ഷാഖാശങ്കുഡിയാദികൾക്കുതന്നെ ഹാരോ ചരണക്കാടം, ഹാരോ സംഖ്യാധനത്തിൽ ഗ്രഹ്യ സൂത്രങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും കാണബപ്പുട്ടുണ്ട്. ഇവക്കുല്ലാം എല്ലാ കർമ്മങ്ങൾ കഴം പുള്ളാധികർമ്മങ്ങളും തന്നെ വിശ്രാം, വികാരം, വിചാരം, മനോഭാവം, പ്രതിലോമങ്ങളും തന്നെ പരിത്ഃസ്ഥിതി ഇവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മുപ്പുമായ ആദിശത്തിനു മാറ്റി വരാത്തവിധം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യാധനങ്ങൾക്കാക്കുന്ന കലയംഞ്ഞും, സ.പ്ര.

മ്മൺപാർ, ദേശാചാരങ്ങൾ ഇങ്ങിനൊ പോതകൾ വരുമ
പ്രൈറ്റന്നത്. ഇവയെ നശിപ്പിക്കുകയോ, മറ്റു തരങ്ങേട
കൾ ഉണ്ടാക്കിത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് അതായും പ്ര
ക്രിക്കറ്റഡ റബിയായും, സമഗ്രമായും, സമകാലിനമാ
യും ഉള്ള വളർച്ചക തീച്ച്യായും മാനീകരമാക്കുന്നു. എല്ല
നേതന്നാൽ ഇംഗ്രേസ്സും തുംബയായ ജീവികളിൽ മത്സ്യാദി
ജലജ്ഞകളേയും, ഗഗനാചാരികളായ വകുകളേയും,
ചനവാസികളായ കാട്ടുഗന്ധങ്ങളേയും, ഭേദഭിംഗങ്ങളായ തും
മ്മഖ്യകാഴികളേയും, സ്ഥലജീവികളായ അഭാഗപാടി
കളേയും, അതായും സ്ഥാനങ്ങളിൽ യഥാനുംഖം ജീവി
പ്പാൻ അനുബദ്ധിക്കാതെ ജലജീവികളെ കരയില്ലോ, സ്ഥല
ജീവികളെ ജലത്തില്ലോ, കാട്ടുഗന്ധങ്ങളെ നാട്ടില്ലോ, നാട്ടു
ജീവികളെ കാട്ടില്ലോ, ഭേദഭിംഗങ്ങളെ ആകാശത്തില്ലോ, ആ കാശജീവികളെ ഭേദഭിംഗത്തില്ലോ, ഇങ്ങിനൊ വിതലമായ
വിലയിൽ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ വിടുന്നതായാൽ ആതിന്റെ
ഫലം ഏതായിരിക്കുമെന്ന നാമോരോദയത്തും ചിന്തി
ചുംബോക്കേണ്ടതാണ്. അപ്രകാരമാക്കുന്ന മറാപ്പുരുത്തുടെ ത
തദ്ദേശാചാരങ്ങൾക്കും ജാത്യാചാരങ്ങൾക്കും വിഭിന്നമാ
യാഡിയിൽ നായിക്കപ്പേടുന്ന അമവാ നായിക്കപ്പേടുന്നേ
വരുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ പരിശാമമെന്ന വാം അറിയ
ണും. ഈ തത്പര്യത അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു ശ്രദ്ധാർ
ഗ്രീതയിൽ:

“സ്വയമ്മേ നിധനംഗ്രേഹഃ വരയമ്മാഡ്യാവഹഃ”

“ചാതുവണ്ണപ്പം മയശ്രൂഷ്ടം മണകമ്മവിഭാഗഃ”

“സംകരസ്യചകത്താസ്യാം” എന്നിങ്ങിനെ പ്രസ്താവി

ചുരിക്കന്നതു്. ഇതിനൊപ്പുറി ഇക്കാലം ആതം സാരഭു
ഖ്യം പഞ്ചാഡോചിക്കന്നതായി കാണണില്ലെന്ന വ്യസന
ഒപ്പും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

II

കാലാന്തരംകൊണ്ടു് ധർമ്മം അധ്യമംമായും, അധ്യ
മം ധർമ്മമായും പരിശോധിച്ചുക്കുമോഭേദനു ചിലർ സം
ശയിക്കന്നതായും അഭിനിന്ദന സംഭവിക്കുമെന്നു വൃദ്ധിക്കുന്ന
തായും കാണണാണു്. ഈ തീരു അടിസ്ഥാനരഹിതമാ
ണ്. ഈ സംശയവും, വാദവും വേദവിതലുമാണ്. ആ
ഗേപദത്തിലെ എട്ടാമട്ടത്തിലെ എട്ടാമത്തെത്ത റാത്തിൽ—
“ഡാതായമാപുവ്യമക്ക്ലൈയൽ” എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങുന്ന
ഉപനിഷദപാക്രമങ്ങളേക്കാണു് സ്വീജിസ്ഥിതിച്ചയങ്ങൾ
ധർമ്മാധാരാവാദങ്ങൾ, പുണ്യപാപങ്ങൾക്കാസ്ത്രങ്ങളായ വാ
സനാഭങ്ങൾ, കമ്മതരപങ്ങൾ ഇവക്കൊന്നും കൈ ക
ല്ലത്തിലും വൃത്രാസം വരുന്നതശ്ശേരു വ്യക്തമാക്കിയിരി
ക്കുന്നു. എന്നാൽ ധർമ്മാധാരാവാദങ്ങൾക്കു ഫലവിശേഷങ്ങളും
അഭിനിപ്പാൻ ഈ പ്രവശ്യത്തിൽ ദേവനോ, മനസ്സു
നോ കമ്മാധിനാനായ ജീവി ആരാധിക്കുന്നാലും ശരി പാ
ത്രമായിതീരുന്നു. എന്നാളുള്ളതു വേദവാക്രമങ്ങളിൽവിനാത
നെ ധാരാളം സ്വീജിച്ചുന്നതാണു്. ഈരുൾ, ചാറുൾ മുത
ലായ ദേവന്മാരം, വസിഷ്ഠൻ, വിശ്വാമിത്രൻ മുതലായ ആ
ജീമാജംഞ്ചുടി ധർമ്മാധാരാവാദങ്ങൾക്കു ഫലങ്ങളും അഭിനി
പക്ഷങ്ങളിപ്പനിട്ടുണ്ടെന്നു വേദം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ
താരപുരഷനാരായ ശ്രീവരഗുരുരാമൻ, ശ്രീരാമൻ തുടങ്ങി
യവരുടെ കമ പുരാണപ്രസിദ്ധമാണെല്ലോ. നോമവശ

രാജാക്കന്നാരായ ഭീഷ്മൻ, ധർമ്മപുത്രൻ, യഹാതി, ഗൗഹിഷൻ മിതലായ മഹാന്മാക്ഷൻ സംഭവിച്ചു ധർമ്മാധിഷ്ഠാപലണ്ണളിം ഈ നന്നാവയായിരുന്നവെന്ന പാശുമഖവേദമായ ഭാരതത്തിൽ നിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. വിസ്മാരഭയത്താൽ ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കാവില്ല. ഭ്രാഹ്മിക്കുകൾ ചങ്കുവത്തിനിൽക്കും സാക്ഷാത് ധർമ്മപുത്രത്തെ ഒരു ദിവസിലിട്ടുമായ അംഗപ്രമേയയാഗത്തെ നാന്നാ ശ്രദ്ധാർ അനുശ്ചിപ്പിച്ചതായി ഭാരതത്തിൽ വരയുന്നു. ഇപ്പിനൊരുയുള്ള അംഗപ്രമേയത്തിന്റെ മാഹാത്മയും തെത്തുകൾിച്ചു അഞ്ചുപേരും, പാശുമകാണ്ഡം, തൃതീയപ്രളിം, പ്രാഥംഗരവാകത്തിൽ — “യോഗ്രംഭപ്രമേയനായജിതെ സവംസ്യവാ ഏഷ്യ പ്രായഗ്രാഹിത്തിഃ—സവം വാച്ചാനം തരതി” ഇത്രും ശ്രൂതി ശ്രൂതിക്കൂട്ടുകൊണ്ടു നിവചനം ചെയ്യു പ്രേക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്നേന്നുയുള്ള മഹാന്മാക്ഷന്തുടി കമ്മുപലം അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നോരും മനുഷ്യത്തെ കൂടു പംബ്യണ്ടതില്ലപ്പോ. ധനാച്ഛിക്കൊണ്ടും, മാനുരത കൊണ്ടും, അറുഗണ്യനായ ഒരു പ്രഭ്രാംഘാലും, പഠിപ്പുകൊണ്ടും, ഉദ്ദ്രൂഗംകൊണ്ടും, മാനുനായ ഒരു മനുഷ്യനായാലും, അരഷ്ട്രഗ്രഹാശ്യനായ ഒരു പ്രാംഘനനായാലും, മലയക്കാരുനായകനെന്നും അഭിമാനിക്കുന്ന ഒരു മാനുനായകനായാലും ശ്രദ്ധി ധർമ്മാധിഷ്ഠാപലം തൈപോലെ സ്വാധിക്കുമെന്ന സംഗതിയിൽ മാറ്റമില്ല.

III

വേദവും, അതിന്റെ അത്മത്തെ വിചരിച്ചിരിക്കുന്ന സൃതികളും, ഇതിഹാസപൂരാണങ്ങളിം, വിശ്വസിക്കു

ത്തക്കവയല്ലെന്ന് ഇക്കാലം പലതം പാട്ടന്നതായി നാം കേൾക്കുന്നണില്ലോ. എന്നാൽ ആഗ്രഹപരമ്പരയിൽനിന്ന് ഉപവേദമായ അത്യുദ്ധവേദത്തെയും, യജുവേദത്തിനിന്ന് ഉപവേദമായ ധനവേദത്തെയും, സാമവേദത്തിനിന്ന് ഉപവേദമായ സംഗ്രഹിതത്തെയും അർധവ്യാവേദത്തിനിന്ന് ഉപവേദമായ തച്ചശാസ്ത്രത്തെയും നാം പ്രമാണങ്ങളായി സ്ഥികരിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അതുവാംവേദമായ ഭാരതത്തിനിന്ന് ഒരു റംഗമായി കീർത്തിക്കപ്പെട്ടുന്ന മരിപംശംപോലെ ആ സ്തോത്രത്തിനിന്ന് ഒരു റംഗമായ തന്ത്രസമുച്ചയം എന്ന് നാമരിയണം. അത്തിനൊരും തച്ചശാസ്ത്രത്തെയും, തന്ത്രസമുച്ചയത്തെയും, ഒരപോലെ അടിസ്ഥാനങ്ങളാക്കി നിന്മിച്ചവയാകുന്നു. മിന്തുക്ഷേത്രങ്ങളും, അതിലെ പുജാവിധാനങ്ങളും, അത്തിനൊരും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ യഥാര്യാഗ്രഹം യമാസ്യാനം പ്രതിജ്ഞിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇംഗ്രഹവിഗ്രഹങ്ങളുടെ ചെച്ചത്തുറക്കൽ മേൽപ്പറത്തെ സമുച്ചയഗ്രന്ഥത്തിലെ വിധിനിശ്ചയങ്ങളും സമഗ്രമായി അഭിസരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രബന്ധത്തിക്കുന്നതിനാലാകുന്ന സിദ്ധമാവുന്നതെന്ന തത്പരം ആക്ഷം സമ്മതിക്കാതെ കഴിക്കാൻ പൂ. വിത്തുലി, സാന്തിലിപ്പം, സമുലി ഇവയുടെ നിഖിലില്ലാന്നായി ശാസ്ത്രപ്രോക്തതങ്ങളായ മന്ത്രങ്ങളുകൊണ്ടും അതോടുകൂടി നടത്തപ്പെട്ടുന്ന പുജാവിധാനങ്ങൾ, അഭിഷേകക്രമങ്ങൾ, ജവഹരാമങ്ങൾ, ബലിതപ്പേണങ്ങൾ, മുതലായവയെക്കാണ്ടുമാകുന്ന വിഗ്രഹാന്തർത്ഥമായ ചെച്ചത്തും ലോകാന്തരഗ്രഹത്തിനായി സമുലിയേ മുച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നതും. ഇതിനായി മന്ത്രദേശാക്ഷം, ത

— 7 —

തപദക്കികളും, ഗ്രിക്കാലവേദികളും ആയ ഐഷിമാതടം ലോകാന്തരമകാമതയാചെങ്കി ദീശ്വർച്ചിതന്നതിന്റെ പരിണാമരമണിയമായ ഫലമാണ് ക്ഷേത്രം. ഈ പരമാത്മത്തെ മഹാസ്ഥിലാക്കി പരംപരയാ മ്രൂഖണ്ഡം, രാജാക്കണ്ഡം, പ്രസ്ത്രണ്ഡം, സാധാരണണ്ഡം ആയ ആസ്തുക്കണ്ഡം, പാരംപര്യാപദ്ധതിന്റെ, ആ ചാരംസംരക്ഷണത്തിനാം ഇതുമാത്രം ശേക്കിയുണ്ടായെന്ന സംശയിക്കുന്ന ഒരു ക്ഷിതി ജാതിന്റെ ഉച്ചാരതം താഴെ ചെറയാം. പലേ ദേശങ്ങളിലുമായി പല ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് അധിവസിച്ച പോതന മ്രൂഖണ്ഡം, അവയാൽ വേദോച്ചാണോ ഉദാത്താനാദാത്തസ്പർത്തങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്കു ഡാതായ ഭേദവും തുടക്കാതെയാണ് ഉച്ചരിക്കുന്നതെന്നാളുള്ളതു അനുഭവമാണ്. ഭാഷാമാന്ദ്രം അന്നോന്നും സംസാരി പ്രാഠ കഴിയുന്നവരല്ലെങ്കിലും, അങ്ങിനെയുള്ള പല ഭാഷക്കാരന്മാരും സാന്നിഭ്യുമുള്ള ഒരു സദസ്സിൽ വേദഘോഷം നടക്കുന്നോ, സപരദാളിൽ ഏതെങ്കിലും വിശദ്ധി പോയാൽ വേദജ്ഞത്വാന്തരായ സകല മ്രൂഖണ്ഡം ആ വിശദ്ധി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മെര്യപറത്തെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഷുഠ്യാചാരനടപടികൾ വിലവൈക്കാതെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനാം അനവാദം നൽകുകയും അതിലേക്കായി നിന്ത്യസ്ഥാപ്തം ശാസിക്കുയും പ്രസംഗിക്കുയും ചെയ്യുന്നതിൽ ധാതാരടി സ്ഥാനവും ഇല്ലെന്ന പ്രക്രമാക്കനാം. ശ്രീതലൈ കരിച്ച

വളരെ കാഞ്ചമായി പ്രസംഗിച്ചു വരുന്ന ഇക്കാലത്തു ഏ ദത്തപ്പറവിയും വൈദികപ്രമാണങ്ങളുപറവിയും, ഇങ്ങി നൊ പ്രസംഗിക്കാമോയെന്നുള്ളതിനെ ഇത്തുടർ ആലോ ചിക്കനമില്ല.— “വേദദശ്യസബ്രഹ്മമേവവേദ്ര്യാ വേദാന്തത്തിൽ വേദവിദേവചാഹം” “കമ്മഞ്ചുമോതജവം വിഭി ഔഷധക്കുരസമുത്തേവം” “തസ്താദ്ധാന്തം പ്രമാ ണം എ കാഞ്ചകാഞ്ചപ്പുവസ്ഥിതാം” എന്നം മറ്റും ശ്രീ തയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ ഇം ശ്രീതാപ്രാസം ശിക്കും എങ്ങിനെ പ്രാപ്യാവിക്കുമോ? ആവോ? ഒരു രേമറിച്ചു വേദാദികളെ വിശ്രദിക്കുന്നവരാണെന്നു സ മുതിക്കുന്നവക്കും അവയിൽ പറയുന്ന വിധിനിഷ്ടയ അങ്ങു സമഗ്രമായി വിശ്രദിക്കുന്നതു് അവരുടെ കുത്രു മാണം. അങ്ങിനെയല്ലാതെ മിന്തുക്കുറുത്തെ വെറും തീ വണ്ടിന്നുണ്ടോ, ചന്തപ്പരയോ, കോടതിയോ, ചാവ ടിയോ, സ്രീബ്രോ, ആക്കി തീത്തു് തുന്നിട്ടുന്നതു് തീരെ അ യുക്തവും, അരയോഗ്രവും അപായകരവും ആയ ഒരു അര യമ്മാണുന്ന ആരക്കുലിലാക്കുന്നതാണ്.

IV

ഈനി വേരെ ഒരു ശക്ക് സമാധാനം. മരിജന അപ്പു എന്ന പറയുന്ന അധിസ്ഥിതക്കു് അന്തുലി ഇല്ലെന്ന പറയുന്നവക്കും, തുടി അമ്പ്രംഖവേദത്തിൽ സൗത്രാ മന്ത്രി എന്ന പ്രേരായ ഒരു ധാരാത്തിന്റെ ക്രിയക്കു് സുര യുടെ ആവശ്യമാണ്. ആ സുര ധാരാശാലയിൽ മല്ലകാര കൾ മല്ലകുംഡം എട്ട് ദണ്ഡലക്കമോക്കണ്ണാഗ്നിയിൽനി നൊ അരക്കലെ വെക്കുന്നുമെന്നും അതിലധികം അടുത്താൽ

അംഗിക്ക പ്രായമുത്തേമാമം വേണമെന്നം അമർപ്പി
ണവേദത്തിൽ ചായുനാണ്ട്. (കങ്ങ ദണ്ഡ് മുന്നടിയും
ണ്.) ഇതിനു പലേ സൃഷ്ടികളും ഉണ്ട്. ചിലതും ഇവി
ടെ കാണിക്കാം.

സൃതി: വിതാനാണി വിഭാവിജ്ഞാർ
ബിംബമുല്ലാതക്ഷിതം
അരുതായാന്തുവിജ്ഞത്രാം
വിനശ്രേദ്ധവസനിധിഃ.

തർസ്യാഃ മ്രുതാ ദയം കരുത്വാധിഗംഭാക്തിൻ

(ഇണാം.

സ്വപ്നചാരലുത്രവാജ്ഞാഡിപ്രവശാം.

ഇത്രാഥി സൃതിക്കൈക്കാണ്ടം മറ്റും ചായുനാണ്ട്. ഈ സൃതി പിഞ്ജസംഹിതയിൽ ഉള്ളതാകനു. അതുകൊണ്ട് അംഗിനിംഗം എന്ന പരബ്രഹ്മത്തുകൊണ്ട് അംഗിക്കം ബിംബത്തിനും ത്രിപ്രത്യോഗിക്കിയില്ല. മേൽപ്പരബ്രഹ്മ സൃതി കൊണ്ട് മരിയുടെ ദേവസാന്നിഡില്ലും നാശിക്കും എന്നും വരുന്നാണെല്ലോ. രജസ്തലാ സ്ത്രീക്ക് വളരെ അത്രാഖിയുണ്ടെങ്കിൽ നാ യജുംബുദ്ധത്തിലെ ഗ്രാഹപ്രലഭത്തിലെ ശുതി. “ഈ മഹത്രാദൈ മി എഷാവണ്ണം പ്രതിച്ഛ്വാന്മൈ.” ഈ ത്രാഥി ശുതികൊണ്ടം മറ്റും ചായുനാണ്ട്. ഇതുപോലെ അവാവധി വിഡിനിശ്ചയങ്ങൾ ശുതി പ്രതിപാദ്യമണം. യജുംബുദ്ധത്തിലെ ഷാഖകാണ്ഡയത്തിൽ ഷാഖപ്രലഭത്തിലെ ചതുരമാനവാക്കത്തിലെ ശുതി. “തസ്മാത്ത് നൊക്കാഡപ്പു പതിവിനതെ” ഇത്രാഥി വേദവാക്കുങ്ങളേയും സൃതിക്കൈയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ആചാരത്തെ രക്ഷി.

ക്ഷവാനം രാജയമ്മതെത പരിപാലിക്കവാനംവേണ്ടിയാണ് മുക്കവായുർ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉംരാളിനം ഒരു ഉത്തമ ശ്രൂംമണണം ആയിരുന്ന മല്ലിസ്ത്രീരി നന്ദതിരിയേയും മറ്റൊരു പലരേയും കാലവിച്ചാരം ചെങ്കു് ഭക്ഷ്യരാക്കി ക്ഷേത്ര ഞജിത്തനിനം മറ്റൊരു ബഹിഷ്കരിച്ചതിന്തിയതു്. കൊച്ചിരാജുഭാരം കഴിഞ്ഞെത വലിയ തന്മുരാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞതാനം സിലിച്ചവരിൽ അനുഗ്രഹണ്ണുനം ധീരപുരുഷരാം ആയ കൊച്ചി വലിയ രാജാവ് അവർകളാണെല്ലാ ഇതെല്ലാം നടത്തിച്ചതു്. ഇതുപോലെതന്നെ മുക്കവായുർ ക്ഷേത്രപ്രവശനസത്രഗഹതെത തടങ്ങളുണ്ടിയതു പറിപ്പുകൊണ്ടോ പ്രാർഥിക്കൊണ്ടോ ലോകപരിചരയം സിലിച്ച കോഴി ക്ഷോട്ട് നെടീശ്വരം രാജസ്വാനുപത്തിലെ സാമുതിരിമഹാരാജാവു് അവർകളാണെല്ലാ. അതിനുള്ള കാരണം പേരതേതയുംസൃതിക്കേണ്ടും അടിസ്ഥാനപ്പുട്ടത്തിട്ടാണോ. സൃതികൾ ചിലതു് ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ഉല്ലാതേഷ്ടവജാതേഷ്ട ന കഷ്ടാർ പുജനംധരേ
അസ്പുഞ്ഞാപ്രതിമാപീംപ്രാസാദാസ്സാംഗാദേവതാ:
എതേചൂന്നേചവിജ്ഞയാ ഉല്ലാതാബഹുദേശാഷ്ടാ:
തന്മാർ സംഘ്രയതോന കർത്തവ്യമവിളംബിതം.

പ്രായശ്രൂതിത്തം:

ഈത്രാജി വാക്കുതെത അടിസ്ഥാനപ്പുട്ടത്തിയും ആണു് മുക്കപ്പത്തെട്ട് ദിവസം പുജ തുടാതെ അനുപാലം പുട്ടി ഇടക്കാഡി മുൻസ്ഥിതിപ്രകാരം നടക്കേണ്ടതാണെന്ന മദിരാശി ഏവക്കോടതിയിൽനിന്നും വിധിസന്ധാരിക്കുകയും

നാവിലാരത വർഗ്ഗാനുമസപരാജ്യസംഘം വക നൽ ച
മഹാസഭ മുത്തവായുടെ ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽവെച്ചു കാരം,
പുന്നാവനം, അരയോദ്ദു, ശോകലം, ബൈത്തമി, കാബന്ധി
ചുരം, മുജരാത്ത്, ബോംഗൈ, മെമ്പുർ തുടങ്ങിയ പലേ
ചിക്കകളിൽനിന്നും വേദത്തിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും വളരെ
നൈവുണ്ടും ഉള്ള വിദ്യാനാരായ. മ്രാമണങ്ങം ചുരി,
ശ്രൂന്ദരി, ഉട്ടപ്പി മുതലായ സന്ന്യാസിമംഞ്ഞലിലുള്ള സ
ന്ന്യാസിമാരം ശോകലം മുതലായ പലേ സംഖ്യാങ്ങളിലുമു
ള്ള പലേ രാജാക്കന്നാരം മറ്റൊരുശ്രീനാരായ പ്രഭക്കന്നാ
രം മല്ലാളത്തിലുള്ള സവർഗ്ഗമിന്ത്യക്കളിൽവെച്ച് പലേ
യോഗ്യനാരായ മാന്യനാരോട്ടട്ടി ധന്ത്രക്ഷാത്മം ഒരു
മഹാസഭ നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തു ആചാരത്തെ രക്ഷി
ക്കവാൻം രാജധാന്മത്തെ പരിപാലിക്കവാനംവേണ്ടിയാ
ണുന്ന പ്രത്യേകം പരയേണ്ടതില്ലപ്പോ. ഇതുപോലെത
നൈ തിരുവനന്തപുരം രാജ്യം ധന്ത്രരാജ്യമെന്ന മുന്പുത
നൈ സത്കീതി സന്ധാരിച്ച രാജവംശത്തിൽ ജന്മിച്ച
മാന്യദേഹവും ശ്രൂതിസ്ഥികളിൽ വളരെ വിശ്രദാസവും
ഇംഗ്രേസരക്കു എറിവും ഭക്തിയും ഭയവും ധന്താചാര
ത്തിൽ ശ്രദ്ധയും ഉള്ള തിരുവനന്തപുരത്തെ രാജസപത്ര
പത്തിൽ മുലംതിരുന്നാൽ മഹാരാജാവും അവർക്കും
വെക്കുത്തു് ക്ഷേത്രപ്രവേശനസത്രുഗമത്തെ ശക്തിമ
ത്തായി തിരുത്തുവിത്തുവാനുള്ള കാരണം, വെക്കം ക്ഷേ
ത്രത്തിക്കലേക്കെ പ്രത്യേകം മാഹാത്മ്യമുള്ള വ്യാഖ്യാപകമ
മാപ്പിയുടെ സ്ഥാനത്തിയേയും മറ്റും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടത്തീട്ടാ
ണ്. സ്ഥാനത്തിക്കരം ചിലതു് ഇവിടെ കാണിക്കാം.

ചന്ദ്രാലം പതിതം ചെച്ചവ കുറതഃ പരിപഞ്ജയേ
എന്ന വ്യാമ്രവാദനം

ക്ഷേത്രേ തിശ്ജനാമകണമണ്ഡപാക്കണ

കുറ്റാസുഗാഡിപതനം പതിതാദിവേശഃ

എന്ന തന്ത്രസമുച്ചയത്തിലും മറ്റും സൂതികളെ അതു
സ്വദമാക്കിയും ധർമ്മാചാരത്തെ സംരക്ഷിക്കാവാൻ മുൻഗാ
മികളായ പുൽക്കണാർ രക്ഷിച്ചവോന്ന് രാജധാന്മത്തെ
പരിപാലിക്കാവാം വേണ്ടിയാണെന്ന പ്രത്യേകം പറയേ
ണ്ടതില്ലപ്പോ. ഇങ്ങിനൊന്നാണ് സുഷ്ഠുവംശരാജാക്കണാർ
മുത്രക്കം അതിനാമുപും മഹിളമതത്തിനാം മഹിളരാജാ
ക്കണാർ രക്ഷ നൽകിട്ടുള്ളതു എന്ന ഫേഖവും അതുചാരവും
ഈടി നോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. സുഷ്ഠുവംശരാ
ജാക്കണാർ മുത്രക്കം എക്കിൽ രാമായണം കമാ
യിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. ദശരമരാജാവ് സുമരുള്
എന്ന പേരായ തന്റെ മന്ത്രിയോട് പറയുന്ന വാക്കു
ണിതും.

അരസൂനനാഗ്രിതത്വോവന്ത്രമിഡാഗാ—

നമുച്ചുമാർപ്പരിപാലനജാഗ്രകാൻ

അരസൂനമെഴുപ്പുമച്ചിരാദവലംബ്രരാമ

മേവംവിധി കമാക്കേതി ജനാനരാഗഃ

മാർപ്പരിപാലന ജാഗ്രകാൻ എന്നാളും പദ്ധതി
നേരം വ്യാവ്യാനവുംഈടി കാണിക്കാം. മാർപ്പണ=നീതി
ശാസ്ത്രപദ്ധത്രാ പരിപാലനേ=പ്രജാസംരക്ഷണം. 'ജാഗ
റകാൻ=സാവധ്യാനാൻ എന്നാണ് വ്യാവ്യാനം. വേറേയും

വല ചിക്കിലും വരയുന്നണ്ട്. വിസ്താരങ്ങൾത്താൽ കാണിക്കുന്നില്ല. യജുമ്പ്രദർശനിന്റെ ഉപവേഷമായ ധനമ്പ്രദം രാജാക്കന്നാക്ക് പ്രത്യേകം അവഗ്രഹമായ യുദ്ധശാസ്ത്രമാണ് എല്ലാ. ഏന്നാൽ തുത ഭ്രംത പ്രാവർ കലി ഇംഗ്ലീഷു ശാസ്ത്രത്തിൽ മുന്നോട്ടേ മന്ത്രശക്തികൊണ്ടും കലിയുഗത്തിൽ അനുശാഖക്കൊണ്ടും രാജാക്കന്നാൻ യുദ്ധം നടത്തുമെന്ന പറയുന്നു. ഏന്നാൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശന നാത്തിനു മുതിന്റെ ശ്രമിക്കുന്നവർ നല്ലവല്ലോ. അതിനും ചുവാചി ചുവാചി വേണ്ടതാണ്. അതല്ലോതെ നടത്തുന്നതായാൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശന രാമാധനം കമയിൽ പറയുമ്പുകാരം ദ്രോക്കം “നിമ്മുക്കത്തോഗളിലാജഗതപ്രഗിവക്ഷണേന ലഘട്ടിബന്ധവ രഘുംഗവരാജയാനീ” എന്ന പഠനു താതിരി അവും ക്ഷേത്രപ്രവേശന ഏന്നാണു വേദവും ശാസ്ത്രവും നോക്കിയാൽ അറിയുന്നതു്.

V

ഈ അധികപക്ഷംനോക്കി നടത്തുന്നതാണു നല്ലതെന്ന പറയുന്നപക്ഷം ഒരു ഗ്രഹത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ഓന്നിനും വരുന്ന സമയം അതു ദേശത്തുള്ളവരെ വരുത്തി വാതവിത്തകഹണ്ഡിൽ ഏതാണു മുച്ചിച്ചതു് എന്ന അധികപക്ഷം നോക്കി തീച്ചപ്പെട്ടത്തി ചികിത്സിക്കുന്നതോ മണം അതോ ഒരു വിദശബദ്ധത്വനു വരുത്തി വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുമ്പുകാരം ചികിത്സിക്കുന്നതോ മണം എന്ന തീച്ചപ്പെട്ടത്തിയ മാതിരിയാണോ ഇതിന്റെ ഫലം എന്ന പരയേണ്ടതില്ലെല്ലാ.

VI

ഈ വേദോ ഒരു ശക്ക സമാധാനം. ഹിന്ദു ചതം നശിച്ച പ്രോക്കനു എന്ന പറയുന്നപക്ഷം ഏതു ന

തകായാലും വേണ്ടതില്ല എന്നവെച്ചുാൽ ഹിന്ദുമതം, അറീസ്മതം, മുസ്ലിമമതം, ബുദ്ധമതം, ഖ്രിസ്തിനായി ഇള പലേ മതങ്ങളും ഉണ്ടെല്ലോ, അതിൽ എത്തു മതത്തിനാം അരതാതു ഉത്തവിധിപ്രകാരം ഇരിക്കുന്നതാണ് മതത്തോൽക്കുന്ന ഏന്ന സംശയത്തിനുവകാശമില്ലെല്ലോ. ചാരക്കാരനിൽ ഒരുപാടം പറയാം. മനോഹരമായ ഒരു ഗ്രഹത്തിനേരു ഉപരിഭാഗത്തുള്ള മേൽപ്പുരജ്ഞിടരുടെ ചിലതു വീണാടുള്ള പ്ര്യോഗം പറഞ്ഞു, ഉയരം താഴു വാൻ വേണ്ടി ഗ്രഹത്തിനില്ലോ സ്കാലിഡിനുള്ളം എടുത്തു കൂട്ടിയെന്നു സകല ദാടും കുപ്പും ഒരുപോലെ വീണാ തക്കന്നാതുവോ എല്ലാത്തിനേരു ആചാരവും, ജാതിയും, റാടവ ടികളും, മതവും, ക്ഷേമം എന്നിക്കും. അതുകൊണ്ടു കാലാന്തര രംകാണ്ട ഹിന്ദുമതം നാശമെന്ന ശക്തിചെണ്ടുപും തും ക്ഷണത്തിൽ മതംക്കപ്പും റാഡിപ്പുകിഴക്കയാണ് ഈ കാംതിനിൽ ചെണ്ട എന്ന ഭട്ടം സംശയമില്ല. കാലാന്തരം കൊണ്ടു നാശമെന്നതിനെ രക്ഷിക്കുവാനാണോ അനീക്ഷിപ്പിഗെ വാൻ ശ്രീരാമിൽ “യഥസംസ്ഥാപ നാതമായ സംഭവാമി യുഗ യുഗ” എന്ന ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു എന്ന മനസ്സിലാക്കണം.

VII

7. ഇവി വേരെ നേരം ശക്തിചു സമാധാനം പറയുന്നു. കാലഗതികൊണ്ടു എതായാലും ക്ഷേത്രയംഗാചാരത്തോ ഭേദിച്ചു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടക്കും. എന്നാൽ സംശയിച്ചു കടക്കുന്നതെല്ലാം പുതു എന്ന സംശയിക്കുന്ന ഏകിനിൽ ആണോ, “ഡേജിംഗ് മലീംഡിവനോസ്റ്റ്രാസ്റ്റ്രോസ്റ്റ്, റാബ്

നൊ” എന്ന യജ്ഞവേദത്തിലെ ചതുത്മകാണ്ഡത്തിൽ പ്രമാണപ്രസ്താവനയിൽ പശമാരാവാകത്തിൽ പായുന്നണ്ട്. വേദവാക്കുത്തിന്റെ ചുരുക്കംസാരം. അവചിലർ ജനങ്ങളിൽ പെച്ച ഗ്രഹത്തിൽ നേരിട്ടുചെന്ന കവച്ചചെങ്കു ദ്രവ്യംഅം പരമരിക്കുന്നവോ അവർ മലിംസൈവരണാർ എന്നം ഉടമസ്ഥനാർ അറിയാതെ ആരുർമോഷണംചെങ്കു ദ്രവ്യംഅംവു ഹരിക്കുന്നവോ അവർ സ്നേഹനാർ എന്നം, മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിലും കാട്ടിലുംപെച്ച നേരിട്ടുത്തിപ്പുരിച്ചു ദ്രവ്യം അപഹരിക്കുന്നവർ തന്മൂലനാർ എന്നം ഇത്തീരെ മുന്ന വിധ്യത്തിലാണു കളിക്കുന്ന ഏതുവാദിക്കുപെട്ടിരിക്കുന്നു. ശരൂക്കാം നാലുവിധത്തിലാണെന്നു വേദത്തിൽ വേരു കൈ ദിക്കിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നണ്ട്. ഇതുകൊണ്ട് ചുരാതനകാലം മുതല്ലുതനെനു കളിക്കുന്നും ശരൂക്കുള്ളം ഉണ്ടാകുന്നും വന്നുവരുണ്ടോ. ബണ്ണാരം വജ്രാനു മുതലായത്തിനു ചുരാതനമായിതനെനു രക്ഷാത്മം കാവത്കാരെ നിത്യത്തിട്ടുണ്ടാകുന്ന ധാരാളം തെളിയുന്നണ്ട്. കാലഗതിക്കൊണ്ട് ദ്രവ്യം അപഹരിച്ചപോകം എന്നുകരിക്കി സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണു നല്ലതു എന്നുവെച്ചു വജ്രാനു ബണ്ണാരാഡിക്കപ്പെട്ട രക്ഷ വേണ്ടുന്നു ചെക്കുന്നാണോ? തദ്ദേശ ധർമ്മം ധനവും കൈപ്പോലെ ധാരതാദ ഭേദവും തുടക്കതെരിക്കുന്നു ചുമതലപ്പെട്ടുവരുക്കിയും ഉണ്ടാകുന്നും അതുകൊണ്ടും അതു പ്രത്യേകം ഉണ്ട്. ധർമ്മം രക്ഷിക്കുന്നതു ചുമതലപ്പെട്ട രാജാക്കന്മാർക്കു ഉണ്ടാകുന്നും ശ്രദ്ധി “ബ്രഹ്മബന്നവ ക്ഷുഗ്രം സംശ്രദ്ധി ക്ഷുഗ്രാണം ബ്രഹ്മതന്മാരും” ഇത്രാദിയജ്ഞവേദത്തിൽ പരവുമകാണ്ഡത്തിൽ

പ്രമമപ്രളതകിലെ ദശമനവാകത്തിലേവേദവാക്യങ്ങൾ നോക്കിയാൽ രാജധാന്യത്തെ കരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചായി ദംക്ഷണ നാതാണ്. വേറെ ചുങ്കക്കത്തിൽ ഒരിക്കാമണ്ണം പറയാം. ഒരു പത്രവിന്ന അപ്പം രോഗദശങ്ങൾ കുത്തി ചികിത്സി ആനോക്കി രോഗം അസാഖ്യമാണെന്നു കണ്ടാൽ തന്നെ ആ പത്രവിന്ന മരിക്കുന്നതുവരെ സംശ്ലിഷ്ടന്നേതോ ഡ മം, അതോ ആ പത്രവിന്നർ കഴുത്തിൽ കുത്തി വെക്കു നാതോ ഡമം എന്ന ഉദ്ധ്രാഗതിമിരംകൊണ്ട് അവധംഭാ വം വല്പിക്കാതെയും നാസ്തികതപം ഷാധിക്കാതെയും ഉള്ള ഒരു ബുദ്ധികൊണ്ട് ഗാഥമായി വിനയത്താട്ട ആ ലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്.

VIII

എന്നാൽ ഈ അധ്യാത്മത്തെ ഡമംമെന്നു കുത്തി കരി ജനങ്ങൾ സംഭാഷിക്കുകയും അതുവും പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നണംപോലും എന്ന കുത്തുനു എക്കിൽ മുതി “അതു റൂഃ ക്രൂരതി പ്രാഹ്യം സതിയാനുക്രൂരതി” ഇത്രും തിരായുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ യജൂദ്വൈദികത്തിലെ സംഗമകാണ്യത്തിൽ പാവുമപ്രളതകിലെ നാവമനവാകത്തിൽ മരംപ്രശ്നപ്രശ്നവത്തുപരി പ്രതിപാദിക്കുന്നണ്ട്. ചുതകം സാമം, ഡമംതല്ലരൂപാ കരിച്ചു നിന്തിക്കുകയും മറ്റു ചിലർ ദ്രോഹിക്കുകയും അധ്യാത്മതല്ലരൂപാ കരിച്ചു ചിലർ ആ ശംസിക്കുകയും മറ്റു ചിലർ നിന്തിക്കുകയും സാഖ്യരണ ചെയ്യുമെന്നു മേൽപ്പറത്തെ വേദഭാഷ്യം നോക്കിയാൽ സ്ഥാപിച്ചാക്കുന്നതാണ്. ഡമംത്തിന്നർ പ്രശംസ സ്ത്രീകരിച്ചും അതുകുംഡം ഡിക്കരിച്ചും അധ്യാത്മതിന്നർ പ്രശംസ ഡിക്ക്

മിച്ചും ആക്രോഷം സ്വീകരിച്ചും വേണ്ടതാണെന്നു മെൽ
പറഞ്ഞ വേദവാക്യങ്ങളെക്കാണ്ട് സ്വപ്നമായിപ്പറിക്കും. മ
ഹാനാങ്ങം ഇതിനെ ആസ്പദിച്ചാണ് രാജാക്കന്മാരെ കറി
ച്ച പറയുന്നതു്. ഫ്രോകം “ആകാരസദ്ധലപ്പജ്ഞഃ പ്രജന
യാ സദ്ധാഗമഃ” എന്നാണെല്ലാ പറയുന്നതു്.

IX

9. ഈനി മഹാരാജ ശക്ക സമാധാനം. മിത്രമത
ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രവർത്തന എല്ലാ ജാതിക്കാർഷം കരയോലെ
ഭജിക്കേണ്ടതല്ല എന്ന സംശയിക്കുന്ന എക്കിൽ ശരി
യായും വേണ്ടതാണ്. അതിനു സമാധാനം പറയാം.
എറാവും സൗരാള്യമുള്ള ഒരു പുണ്യക്കോപ്യാനം നില്ക്കുന്ന
ബാണു വിചാരിക്കുന്ന മാതിരിതനെന്നയാണ് ക്ഷേത്രത്തി
നന്നരായും സ്ഥിതി. അതിനും അക്കത്തു പുണ്യക്ക്ഷാത്മം
ചെട്ടികൾ ലതകൾ ഇവയെ നന്നച്ച രക്ഷിക്കുവന്നം ഉ
ച്ചാന്തതിനും അക്കത്തും പുരത്തും സമീപത്തും നില്ക്കു
ന്ന മനസ്സുക്കം കരയോലെ ആശാണന്നുഡിക്കിനു ബാണ
പ്രസ്തുവം വായു അനുഭവിപ്പിക്കിവോലെതന്നെ എല്ലാ ജാ
തിക്കാർഷം അതാതു സ്ഥാനത്തു ഇരുന്ന സേവിച്ചാൽ ഇ
മലോകതാവഗ്രയ്ക്കിവനിപ്പിത്തിയും സുവവും ശ്രദ്ധയ്ക്കും
ചരലോക ആനന്ദവും മുക്തിയും ലഭിക്കുമെന്ന നമ്മുടെ
വേദവും സൃതിയും ധർമ്മശാസ്ത്രവും എരാവും ലോഹിക്ക
ണാണ്. അതാതു ജാത്രാചാരംവോലെ സേവിക്കുന്നതാ
ണ് എല്ലാവർഷം ശ്രദ്ധയ്ക്ക് എന്ന അഭിപ്രായത്തോടെ
ശേഖാൻ “ആചാരപ്രഭവാ ധർമ്മഃ” എന്ന പറയുന്നണിട
ല്ലാ. ഇതിലേക്കുള്ള ശുതി ഒരു വാക്യം ഇവിടെ എടുത്ത
കാണിക്കാം. ശുതി“യൈ ജീവൻ സുവർദ്ദം ലോകമെരവി

“**തി ശ്രൂഹവാദിനൈറ്റിൽ**” എന്നിങ്ങനൊ യജും ഫേഖത്തിൽ ഷഷ്ഠകാണ്ഡത്തിൽ ഷഷ്ഠപ്രളഭത്തിലെ റവമാനവാക്ക് താം മേൽപ്പറഞ്ഞ വേദവാക്യം ദോക്കിയാൽ സൃഷ്ടിമാനന്നതാണ്. എന്നാൽ ഒരുപ്പറഞ്ഞ ഉദ്ധാരണത്തിൽ കൂടുതലും ക്ഷേത്രത്തിൽ ചുരുക്കാക്കാം. ഉദ്ധാരണത്തിന്റെ സ്ഥാനം ക്ഷേത്രം, ഷഷ്ഠിത്തിന്റെ സ്ഥാനം ബിംബം സൗരല്ലത്തിന്റെ സ്ഥാനം ചെച്ചത്രും ഷഷ്ഠിവും ബിംബവും ദിഷ്ടിഗോചരമാണ്. സൗരല്ലവും ചെച്ചത്രും ദിഷ്ടിക്ക അറഗോചരമാണ്. വായ്വിന്റെ സ്ഥാനത്തു കെടി, ശ്രാംക്രാന്തിയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു ശ്രാംക്രാന്തിക്കലേക്കും ക്ഷേത്രത്തിക്കലേക്കും അറബി ചക്രത്താക്കൾ മനസ്സും ആത്മാവും ആക്കണ. മനസ്സും വേദാംശം എന്ന സംശയിക്കുന്ന എങ്കിൽ “ആത്മാ മനസാ സംശയജ്ഞതെ മനഞ്ഞളിയേണ ഇന്ത്യിയം അതേമണം ഇതി ഉണ്ടായാമെല്ലാലുംതെ”എന്ന തക്കശാഖും പറയുന്നു. യജും ഫേഖത്തിൽ സ എങ്കാമാറാം ആവാദഃ എന്ന ഉപനിഷദപാക്യവും പറയുന്നണണ്. ഇതിനാം പുറമേ ഭാഗവതത്തിൽ ഭഗവന്നുസ്ഥിതിൽ 23-ാമത്തെ അഭ്യർത്ഥിയത്തിൽ ദോക്കിനതായാൽ ദോർട്ടു കാണ്ടു സേവിക്കുന്ന റിഭോക്കാർഡ് കട്ടു കുറവല്ലു കാണാതെ സേവിക്കുന്നതു എന്ന അഭ്യർത്ഥാവുന്നതാണ്. അതിലെ 2 ദ്രോക്കം ഇവിടെ കാണിക്കാം.

ശ്രീരൂക്ക ഉവാച.

1. ഇതിവിജ്ഞാപിരാ ശ്രാവൈ:

ംഗവാൻ ജഗദ്ദിശ്വരः

കേതായാ വിപ്രഭാജ്യായാഃ
പ്രസിദ്ധനിംമഞ്ചവിൽ.

2. പ്രയാതദൈവങ്ങൾ

ശ്രൂഹംണാശ്രൂഹവാദിനാഃ
സത്രമാംഗിരസംണാമ
ര്യാസതെ സപ്ത്രകാമ്രയാ

ഇത്യുടി വാക്കുങ്ങളെ ദോക്കിയാൽ സ്വഷ്ടമാക്കുന്നതാണ്. മുത്രക്ഷബാധ ഇംഗ്ലീഷ് ദാനെ കണ്ടു സേവിക്കുന്നതി ദോക്കാൻ കാരാവല്ലു കാണാതെ സേവിക്കുന്നതെന്നം സി. അബ്രിക്കുമല്ലു.

X

എന്നാൽ റാവിനാനാങ്കെട ഇടയിൽ പല വിചിത്രതരങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ദാനെ വേദങ്ങളേയും വിശ്രദിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധിമാനർറ ലക്ഷ്മണമെന്ന ഒരു വർഷമുഖ്യത്വം നടപ്പായിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം മെംഗ്രൂത്തിനാൻ മുൻപാലിഷിക്കേതാദാഹരണമാകുന്നു. വാസ്തുവന്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ദാനെ അവലോകിക്കാനും വിശ്വാസിക്കുന്നതും അശ്വാസിക്കുന്നതും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതും അതുവരെ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതും അതുവരെ അതിനും ആരംഭവുംതുടിയോജിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്.

XI

വേണാ ദൈവക്കിലെ കാഞ്ഞത്തെക്കറിച്ചു് അന്ത്യം കിക്കാക്ക് പരന്തേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന സംശയി

അനാവൈക്കിൽ തീച്ചുയായും അവകാശമുണ്ട്. ഈതിലേക്കു
ചുങ്കക്കും ഒരു ഉള്ളാവരണം പറയാം. കന്നുകമാരിയെതൻ
ഗോക്കുന്നുംവരെ അധിവസിക്കുന്ന മലയാളംമുഖംകഷം
മറും പിത്രക്കിയ ചെങ്ങുണ്ടാതു് അത്രപ്രതിഭിൽ അവവൈക്കു
ടെ ഗ്രഹത്തിലും പിന്നു ബുട്ടിഷ്ഠംരാജുത്തിൽപ്പെട്ട വടക്കു
ക്കു മലയാളമായ തിരുന്നല്ലീ ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലും
ഭൂമാത്ര തിരുവന്നതപുരം രാജുമായ തിരുവല്ലും എന്ന
ക്ഷേത്രത്തിലും അതിന് പിത്രക്കിയ ചെങ്ങ് സാജുജ്ജവത്തെ
പ്രാപിപ്പിച്ചവരാഡിയുണ്ട്.

തിരുവല്ലും ക്ഷേത്രത്തിലെ വിജ്ഞവിന്റെ നട വടക്കൊട്ടാക്കവാനാജീവിക്കും കാരണം ഈ കാഞ്ഞത്തെ അസ്ഥിച്ചു
ണ്. എന്നാൽ പിത്രക്കിയക്ക് ഇതു മാഹാത്മ്യമുണ്ടോ എന്ന
നാ സംശയിക്കുന്ന് എങ്കിൽ കാഴി ഗംഗയെക്കറിച്ചുണ്ട്
മാഹാത്മ്യം നോക്കിയാൽ തരവിയാവുന്നതാണ്.

ദ്രോക്കം.

തയാതടിന്നു ജാഹനവ്യാ.

പ്രാവയൻറ്റുടിവം പിത്രൻ

ശ്രീരമഃപുരീംപ്രാവ

പരിപ്പുന്നമനോരമഃ

എന്നം കാഴി ഗംഗക്ക് “സഗരതനയസപ്രദ്ധമാദ്ദൈക്ക
ബാധിയും” എന്നം “അരബ്ലാല വിജപ്പംസവിഡൈ പടി
യസീരൈവും” എന്നം ശ്രൂതിപ്രാണയിനിം സോയ മാപഗാ
മാപഗാമിവും.” എന്നം ശറും കീത്തിക്കപ്പെട്ട ഗംഗയെ
മീമവൽസേതുചുംഗതം അധിവസിക്കുന്ന സകല സവ
ണ്ണമിന്നു ക്കർക്കും അവണ്ണവിന്നു ക്കർക്കും ഒരുപോലെ

ഉപകാരപ്രദമായ ഗംഗയെ കാശിരാജാവു തന്റെ ഈ
ഖൂംപോലെ പ്രസ്തിക്കന്നതാണ് എന്ന പറഞ്ഞാൽ
അതു സാധുകരിക്കതക്കതാണോ? ഈ കാഞ്ചിവും അതു
പോലെതന്നൊധാബന്നു മാസ്തീലാക്കണം. ഇതുപോലെ
തന്നെ വേരായും അറാവധി കാഞ്ചിങ്ങൾ ഉണ്ട്.

വേദവാക്രമങ്ങൾക്ക് ഇതു മാഹാത്മ്യമുണ്ടാണെന്ന ഏന്ന
സംശയിക്കുന്നവേക്കിൽ ചുരുക്കത്തിൽ വേദത്തെപറി
പറയാം. വേദങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ പറയുന്നതാണുകും
ശഭ്ദംപുരാതനമന്മാം ഓർമ്മിഷ്ടസില്ലി തന്നെ കല്പകപുഷ്പം
പോലെയും അതിന് മഹാന്മാർ പറയുന്നതു്. ഏന്നാൽ
വേദത്തെ അതാരോപദേശം ചെയ്യുന്ന യോഗിയെപോ
ലെയും വിധിനിശ്ചയങ്ങൾ നടത്തിക്കുന്ന രാജാവിനാ
പോലെയും സാമ്രാജ്യപദ്ധതം ചെയ്തതുന്ന പുരോ
ഹിതനാപോലെയും ഹിതോപദേശംചെയ്യുന്ന ബന്ധു
വിനോപോലെയും പ്രവഞ്ചമിതിയും കമകളിം പറ
ഞ്ഞുതങ്കന്ന സഖാവിനാപോലെയും അതിന് വേദത്തെ
സമഷ്ടിയായി പറയുന്നതു്. ഏന്നാൽ കല്പകപുഷ്പം എ
ന്നും മറ്റും പറയുന്നതു് അതിന്റെയോക്കി പറയുന്നതാ
ണ് എന്ന സംശയിക്കുണ്ട്. ത്രികാലജ്ഞന്മാരായ ആൺ
മാരു് പറയുന്നതാണ്. വേദവ്യാസമഹാശി ഭാഗവത
ത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

നിഗമകല്പത്രാഘ്നിതംഹലം
ശ്രൂക്കമിവാദമുത്തുവസംയുതം
പിബതഭാഗവതംസമാലയം
മിഥ്രമോസികാളവിഭാവുകാഃ

എന്നാണ് വിജ്ഞവിന്റെ അംഗാവതാരമായ , വേദവും
സമധാഷ്ഠി പരിശീലനമായി. വേദവാക്യങ്ങളെ അനുസ
രിച്ചും ഉണ്ടാക്കിയതായ ഔഷിമാത്രങ്ങളും മറ്റും സ്ഥൂതി
കൾ ഉള്ളതിൽ ചുരക്കം ചില സ്ഥൂതികളെ ഇവിടേക്ക്
ഉപയോഗപ്രഥമായതുകൊണ്ട് കാണിക്കുന്നു.

ന ഒഴുചം നാപിച്ചാചാരാ

ന സത്രം തേഷ്ഠ വിശ്രൂതതെ.

ആസുരിം യോനിമാപനാ

മൃഡാജനനിജനനി.

മാമപ്രാബഹ്ന്യവ കൈംഗതേയ

തതോയാന്ത്രധനാംഗതിം

എന്ന ശ്രവാൻ ശ്രീതയിൽ പറയുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശവി
ഷയത്തിൽ പുത്രസ്ക്രാഡിയികളും ബണ്ണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു.

ഗംഗാശാരേ ചസേവാത്മം

വൈവാനസകലോത്തഭവഃ

വേദാഖ്യയനവിപ്രാണാ

മദ്ദമണ്ഡപസേവിതം.

യതീനാം വിജ്ഞഭക്താനാം

മഹാമണ്ഡപസേവിതം

രാജരാജകലാസ്തീണാം

ന്റത്തമണ്ഡപസേവിതം

വൈശ്രാംഡ്രാനലോമാനാം

ബാഹ്യമണ്ഡപസേവിതം

അന്നേഷാം വിജ്ഞഭക്താനാം

ഗോപ്തന്തവിധിയതെ

പ്രതിലോമാന്ത്രജാതീനാം

സ്ത്രീവിംദിഷപാസമാചരേത്.

ശ്രദ്ധകാരമാണ് സേവാമാർഗ്ഗവിധി. വൈവാഹാസജ്ജി
കൾ പരിയന്നാൽ. ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്ക് അനുഭി വരുന്ന
സംഗതിയെക്കിട്ടു കാണിക്കുന്ന:—

ചണ്യാലൈരന്ത്രജൈശ്വരവ
തമാബന്നുഃ പ്രതിലോമജൈഃ
ദ്രൈശ്രൂഷനീചചണ്യാലൈർ
ന്മഞ്ചിന്ദാദിക്ഷിതൈ:
എവമാദിലിരസ്‌പുശ്രൂ
ദ്രേവാഗാരവിശോഷത:
സ' പുണ്ഡ്രപ്രവേശരോഖാധാ
പുജാകാലോചദംന.

എന്ന ഭ്രംസംഹിതയിൽ പരിയന്ന.

ഉല്പതന്ത്രിപുരസ്കാരിത്രസ്ഥാതാഭ്യാസംസിനഃ
ശിവ്യാന്തരീക്ഷഭേദമാനോജ്ഞജ്ഞാന്യാസ്ത്രേഷ്യകീത്തിതാഃ
പ്രാസാദഗംഡപിംഠ്റാശരീരതേപനശാർദ്ദിനഃ:
കമിതംസപ്താരക്ഷ്യാഃ വിപ്രൈപ്രസ്ഥാതശകയാ
എന്നം നാലാംവിഷയത്തിൽ ഉല്ലരിച്ച സ്ഥതികളും വി
ജ്ഞംസംഹിതയിൽ ഉള്ളതാക്കുന്ന.
ചൊരവാതകചണ്യാല ചാത്രപ്രഭവരിജ്ഞതാഃ
ശ്രാവവാഷണ്യകാ വർജ്ജാഃ ദ്രൈശ്രൂഷസമുദ്ധവാഃ
ജംബുകാഃ പതിതാനാർഥി പുണ്ണിതാച തമെമവച.
ഒത്തസ്ത്രസംന്ധിഗ്രതെരവെന്നുരന്ത്രജൈശ്വരവചത്രജ,
ഓദ്ദേശസന്ധിമിത്രസ്‌പുണ്ഡ്ര പുനഃകലശസംഭവ

മുതേമർത്തുരുഹാസന്ന രക്താദിവതിതേതമാ
അത്തിനോക്കരക്കുമെണ്ണേവ ശാന്തിക്കുംചുംവിചക്ഷണഃ
എന്നേരാജ്ഞക്കുപ്പതിതേഷ്ടവം കല്പിതവുംവിചക്ഷണഃ
അന്നുമാനചസാന്നില്ലും

ഈ സൃതികൾ തതപ്രഭീപിക നോക്കിയാൽ അറിയുന്ന
താണ്.

ചണ്ണാലപതിതോടക്കും സൃതികോന്തകാദിിഃ
ചോരേരംഗളുംചിലിർലുംതെരുഃ ചാഷണേയദ്വലെല

(സ്ഥമാ)

ദോഷാശ്വബഹ്യാഃ പ്രോക്താ സൃംഗ്രേഹംപവപ്പമക്ക്
(പൂമക്ക്)

ഈ സൃതികൾ വാളുവതം നോക്കിയാൽ അറിയുന്ന
താണ്.

മന്ത്രാത്മകോമധാദേവഃ പ്രതിമാദിഷ്പുജ്ജതെ.

മന്ത്രാശ്വവൈഖികാസ്സ്വംബാഃ സൃംഗാർണ്ണസൃംഗലഹിവച.

മേൽപ്പരിത പ്രമാണങ്ങൾ ചാതുപ്പണ്ടിപ്പബ്ദിജ്ഞ തരം.
യ അവണ്ടിനു പ്രവേശനസ്വർഗാദികൾ ക്ഷേത്രത്തിനാം
അന്തിലിക്കരമാണെന്നം അതു സാന്നില്ലതെ നാലില്ല.
ക്കമെന്നം സ്വര്ഘമായി പറയുന്ന. തന്നിമിത്തം ഹിന്തുക
ളായ മനസ്സും ശാരിപ്രവ്യാധി ശോകാദിഅന്തിശ്വരത്തുകൾ
സംഭവിക്കുമെന്നം പറയുന്ന. മന്ത്ര അചരിച്ചുവരുന്ന ദേ
ശാചാരങ്ങളെ മാറ്റാതെ രാജാക്കന്നാർ പരിപാലിക്ക
ണ്ണം എന്നാളുള്ളതിലേക്കു സൃതി. “യസ്മീൻഡേശയാത്രചാ
രാ വൃവഹാരഃ കലസമിതിഃ തമേമവപരിപാലേരും
സൈം”എന്ന ധാരണവർക്കുമഹാം പറയുന്ന.

“തുച്ചിത്തകാലജിവികമ്മകള്ളാൽ”എന്നാനുഠി
നതെതല്ലുമയമനപ്പേരു പുതഞ്ചോധമമാചരണ
എന്ന മനസ്തി.

സോപദ്വപ്രവേശവാ ചണ്ണാലാഡിസ്സുഷിതെ.

ചൊരാളുപദ്വപ്പുതെ സ്ഥലെ പുതവനാന്തികെ
തസ്യാർബിംബസമാദായ ത്രിഖ്ലദേശേമനോരമേ
യജമമാനാഭിലംബിതെ പ്രതിജ്ഞാപ്രസമച്ചയേൽ

ഈതചണ്ണാലാഡിപ്രവേശനാംക്ഷാണ്ട് ആ ക്ഷേത്ര
ന്തിൽ വെച്ച റിത്രപുജാഡികൾ റടത്തുവാൻ പ്രധാസ
മായി വരുന്ന പക്ഷം വേരു ത്രിഖ്ലദേശേന്ത് ക്ഷേത്രം ദ
ണി ചെങ്കു ബിംബം കൊണ്ടുപോന്ന പ്രതിജ്ഞവിധിക്കു
തക്കവള്ളം കഴിപ്പിക്കേണമെന്ന പറയുന്ന — ഈതിനം
അംസാല്പുമായി ഗത്യൂതരാഭാവത്തിക്കൽ ഇംഗ്രേസം
കത്തിയെ വിശ്വാസ്ത്വത്തു ബിംബവെന്തെ ഭ്രമിയിൽ സമപ്പിക്കു
ണമെന്നും വിധിക്കുന്ന —

“എവംകത്തുമശക്തവെന്തു ഭ്രമംബിംബവാനിഗ്രാവ

(യേൽ

ആത്മന്മാരോഹപ്രതിഷ്ഠക്കതിം” എന്ന ബൈബാനസ ആ
ഖിവരയുന്ന — അന്തിമിക്കിൽ പ്രതിജ്ഞസാധിക്കാത്ത ദ
ക്ഷവും അന്ത്രലഭി നിവാരണത്തിനു സാധിക്കാത്ത പക്ഷ
വും ആത്മാവിക്കൽനിന്നു ആവാഹിച്ച ബിംബത്തി
കൽ ആരോഹണം ചെങ്കു ചെതിന്മുഖക്കതിയെ ആ
ത്മാവികലേക്കു തന്നെ ഉദ്പസിച്ച ബിംബവെന്തെ ഭ്രമി
യിൽ ശാചനാ ചെയ്യുണ്ടെന്ന താല്പര്യം.

ഇത്രാദി വേദവാക്യത്തേയും സൃതികളേയും വില
വെക്കാതെ ബഡാളാകമ്മംവോലൈറിക്കേന ചാമുലമന
സ്ഥിൽ അതായു ക്ഷൗണ്ടത്തിൽ അങ്ങരിക്കേന മനോവികാ
രത്തെ മാത്രം ആസ്സുമുക്കി കാഞ്ഞും നടത്തുതായാൽ ചി
ത്താദ്ദേശത്തിനെന്നും അടച്ചതെ പലഭത്തിയിൽ ഇരിക്കേന മനോ
ധമ്മം വോലൈ പരിണമിക്കേമെനു പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ.

XII

ഹിന്ദുക്കളായ എല്ലാ ജാതിക്കാർണ്ണം ഭഗവന്നാഥമാ
ദ്രോച്ചാരണം കൊണ്ടു തന്നെ ഇഹലോകസുവിശും മുക്തി
യും ലഭിക്കേമെനു പ്രമാണപ്രകാരം പറയുന്നതിനെ ചുരു
ക്കത്തിൽ ഉദാഹരിക്കാം—

രാമതികിനിത്തനും രാജൻ സർവ്വരോഗനിവാരണം.
പ്രായമുഖിത്തം ഹിവാപാപാനാം മുക്തിദിസ്സവും മുക്തി

താപത്രയാഭിത്തോന്നാം ത്രിജ്ഞയാഭിഹതാത്മനാം.

നാരായണേതിമന്ത്രോന്നാം സംസാരാഞ്ചിവതാരക:
സംസാരസപ്പുസന്ദഷ്ടനഷ്ടേചവശഷ്ടകലേഷജം

കൂദേണ്ടിവെജ്ഞവംമന്ത്രമുക്തപാമുക്തപത്പാ ഭവന്നരഃ
സന്ധ്യസ്പ്രസ്വർക്കമംഖാനി മയ്യാത്മൻ ത്രുഖ്യസൗഖ്യഃ
നാരായണേതി നാമേകകം മുമക്ഷുരനിശംജവേൽ

ഇത്രാദിപ്രമാണങ്ങളും ഇതിനാംപൂരമെന്നതിയും ഉണ്ട്.

അതി.

“പ്രത്യേത അദ്ധ്യാശിവി വിശ്വനാമാഞ്ഞളുംസാമി

പായനാനി വിശ്വനാം” ഇത്രാദിവേദവാക്യങ്ങൾ ഫിഗേ
റ്റിൽപ്പെട്ടു വരുമാണുക്കത്തിൽ ആരാമോത്തിലെ 25-ാംവ
ക്കത്തിലും യജുർവ്വേദ നതിൽ പ്രതീയകാണ്യത്തിൽ പ്രതീ

യ പ്രഫേറ്റിലെ ദ പാദശാരവാകത്തിലും പ്രതിപാദിക്കുന്ന എഴ്. വൈദവക്കൃതികൾ ചുരുക്കം സാരം.

ഒരു ശിപിവിഷ്ട അല്ലെത തൽ നാമ വയ്ക്കാൻ വി ദ പാൻ അഞ്ചും അംഗം പ്രശംസാമീ എന്ന അനാപയം അ പ്ലിയോ വിബ്ലേഷ്യാ അന്തേയുടെ സംസാരാന്ത്രവതാരകമായിരി ക്കുന്ന നാമത്തെ പിഡപാൻ വഴിവോലെ ഉച്ചരിക്കുന്ന ഏ നാ ചുരുക്കം സാരം— ഇങ്ങിനെ പല വിധത്തിലും ഇം ശ്രദ്ധിപ്പേണ്ടിരിക്കുന്ന സിദ്ധമായല്ലോ. അ തുക്കാണ്ടു ഹിന്തുമതത്തെ പുഷ്ടിയാക്കവാനാണെന്നു അഭി മാനിച്ചു് തത്പരിയാതെയും യുക്തികൂട്ടാതെയും.

ദ്രോകം.

യുക്തിയുക്തം വണ്ടചാറുമ്പും ഖാലാദപി ഗ്രൂകാദപി യുക്തിമീനം വ ച സ്ത്രാജ്ഞം സ്ത്രാദപി ഗ്രൂകാദപി എന്നാളും വാക്കുത്തെ അത്സ്വദമാക്കാതെയും ഇംഗ്രേരക്കൽ ഭയവും ഭക്തിയും വിശ്രദാസവും ഇല്ലാതെയും വൈദ ശാസ്ത്രജ്ഞിൽ വിശ്രദാസമില്ലാത്തവരും കു വിധം നാ സ്ത്രിക്കാണും അയ കയ്ക്കുട്ടം മനസ്സുരക്ഷ വാക്കിനൊ മാത്രം അത്സ്വദിച്ച നിതിയും അനീതിയും ധർമ്മവും അയ മംവും നോക്കാതെ പെണ്ണേഷം മാത്രംപ്രമാണമാക്കി പ്രസ്തിവഹിച്ച പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ അജ്ഞാനാർ അജ്ഞാനതരവും കഷ്ടാർ കഷ്ടതരവും പാപാർ പാപ തരവും അവുമെന്നാളുള്ളതിനു സംശയമില്ലായെന്നു വൈ ദവും ധർശാസ്ത്രവും നോക്കിയാൽ അനീയുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ സ്ഥിതി കൈ അസ്ഥിന്റെ പിന്നു ലെ വഴിയാതു ചെങ്ങാൽ ഫലം എപ്പുകാരം ഇതും ത മെവ ചിന്ത്രു—

അരതുകൊണ്ട് ഹിന്തുമതനേതാക്കന്നാർ

അംഗോജിലൂപ്പാട്ടിശിരസരസം കാസർവാച്ചമംഡഃ
എന്ന വകും പോലെ സതപ്രഞ്ചപ്രധാനമായ ഹിന്തു
മതത്തെ മലിനപ്പെട്ടതികളുംമാകി ചെങ്ങാതിർപ്പാൻ
വിണ്ടം—വിണ്ടം—അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടം

ദ്രോകം

ആവബ്ദികിം കരണിയം സൃഷ്ടിനിയം ചരണയുഗളം

(ശ്വായം)

എന്നാളും അതുംവാക്കുത്തെ ആസ്ഥാനമാകി സാതപീക്കന്നാരാ
യ ഭ്രാഹ്മണായം—മറ്റു ഹിന്തുകളുംഇംഗ്രേസേവ ഭക്തി
യോടും ശ്രദ്ധയോടും നിജുപ്പംയാകി നാട്ടേതാദ്ദൈതാണ
നു ഉൽപ്പോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടം—

ദ്രോകം

വഞ്ചിഷ്യയൽഭാരതമായ്യും്യും

സൃഷ്ടി ഗാർഡിസ്മുഖിവാനുമേശഃ.

എന്നിങ്ങനെയാണ് ശ്രേഷ്ഠതരന്നാൽ ഭാരതത്തെക്കാരി
ഈ സൃതിക്കുന്നതു്. ആ ഭാരതത്തുമിശ്ര ധർമ്മവായത്തിൽ
നിന്നു സംരക്ഷിക്കാവേണ്ടി ഉത്സാഹത്തോടെ ശ്രൂ
മിക്കനു റിവിലഭാരതവല്ലാതുമസപരാജ്യസംഘം വ
ക സഭയിൽനിന്നു വേണ്ടെത്തല്ലാം ശ്രമിച്ച ധർമ്മത്തെ
രക്ഷിക്കുമെന്നു വിശപസിച്ചുകൊണ്ടം കായ്സാല്പുത്തിനു
ഒഴുവശക്തിയും മറഞ്ഞുശക്തിയുംകൂടി വേണ്ടതാണ
ല്ലോ. ദ്രോകം.

യമാദ്യേകനച്ചേരുണ്ണാണ്

രമസ്യവാഗതിക്കുവേൽ

തമാപ്പുതവകാരേണ

വിനാദൈവേനസില്പതി

എന്നം മറും ഉണ്ടല്ലോ—മേൽപ്പറത്തെ കാഞ്ഞങ്ങളിൽ
അവബലഡവാക്കുകൾ ഉണ്ടനോ സജ്ജനങ്ങൾക്കു തോന്നുനോ
പക്ഷം അവരോടു ക്ഷമാധാചനം ചെയ്തുകൊണ്ടോ,

ദ്രോകം.

മല്ലാനാമശഗിർന്നണാനരവര

സ്ത്രീണാംസ്യരോമുത്തിമാൻ

ശോപാനാം സപ്തജനോസതാംക്ഷിതിഭജാം

ശാസ്ത്രസപചിത്രോധ്വിംശഃ

ഇത്രുംഭാജപതേപ്തിരാധവിഥഷാം

തത്തപം പരം ദ്യാഗിനാം

പുണ്ണിനാം പരദേവതേതിവിദിതോ

രംഗംഗതസ്സാഗ്രജഃ

എന്ന് കംസവധ്യലട്ടരംഗത്തിൽ അഗ്രജനോട്ടുടി
ശോഭിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണഗവാനെ മതരക്ഷക്ഷവേണ്ടി
സദാ പ്രാത്മിച്ഛകൊണ്ടു തൽക്കാലം വിരമിക്കുന്നു.

എന്ന് തവനു പരമേശപരമ്പരന്നുതിരി.

